

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1996 - ΕΤΟΣ ΜΖΤ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 882 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. - Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Εφ' ὅσον τό ἀνά χειρας θρησκευτικόν περιοδικόν στοχεύει σέ σωστόν δρόμον Ὁρθοδόξου Ζωῆς καί Ὁμολογίας, εἶναι ἀδύνατον νά μήν σταθῇ σ' αὐτήν τήν ὁρόσημον μνήμην ἵνα καταγράψῃ ὁρισμένα, ἔχοντα σχέσιν μέ τήν Ἰνδικτιῶνα.

Βέβαια, διά τόν μή γνωρίζοντα τί σημαίνει Ἰνδικτιῶν, λέγωμεν ὅτι πρόκειται διά λατινικήν λέξιν πού σημαίνει ὁρόσημον ὠρισμένου σημαντικοῦ γεγονότος (ἐπινέμησις τῶν φόρων παρά τοῖς Λατίνοις καί ἀρχαίῳ Βυζαντίῳ).

Ἀλλά ἡ Ἐκκλησία μας, ἅγια καί σοφά ποιούσα, ὥρισεν τήν ἡμέρα αὐτήν ὡς ἔναρξιν τοῦ θρησκευτικοῦ ἔτους καί μᾶς καλεῖ διά πνευματικούς ἀγῶνας, καί ὀρθήν πλεῦσιν πνευματικῆς διαβιώσεως. Τά ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐξαγγελλόμενα, εἶναι πλήρη καί τέλεια, διότι οἱ ἅγιοι ὑμνογράφοι ἔγραψαν καί ἀπεθησαύρισαν ὕμνους γιά μᾶς τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἱ ὁποῖοι εἶναι σταθμοί καί ὁρόσημα καί πρέπει νά

τά προσέξωμεν!

Παρακαλοῦμεν τόν Κύριον Ἰησοῦν νά ἀγιάσῃ τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ εὐσπλαχνία καί νά ὁροθετήσῃ σκοποὺς καί στόχους πού ἀποβλέπουν διά τόν ἀγιασμόν τοῦ τε σώματος καί τῆς ψυχῆς μας. Αὐτός εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος ὁ ὁποῖος θά μᾶς βοηθήσῃ νά στοχεύωμεν ὀρθά πῶς «δεῖ ἡμᾶς βιώσαι» φροντίζοντες διά τὰ καλά ποιοῦντες ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἔχοντες πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν, ὅτι ἡ ζωὴ μας εἶναι λίαν πεπερασμένη καί ὀλιγόλεπτος καί ὅτι πρέπει νά προσβλέπωμεν στήν ἐπουράνιον, τῆς ὁποίας τὰ ἀγαθὰ εἶναι ἐκτός ἀντιλήψεως ὅπως λέγει ὁ Θ. Παῦλος «ἃ ὁ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσεν», διότι ὅπως εἶναι γνωστόν, «οὐκ ἔχομεν ὥδε ἐπίγειον πόλιν ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητούμεν». (Ἐβρ. 13-14).

Μ' αὐτόν τόν μοναδικόν στόχον στήν ζωὴ μας, κατευθυνόμενοι ἀπὸ τό δυνατό χέρι τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀδύνατον νά μήν εὐστοχήσωμεν,

ἀλλά θά ἐπιτύχωμεν θαυμαστά ἐπιτεύγματα, πού εἶναι ἡ αἰώνιος μακαριότης καί ζωή τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Μέ κύριον βοηθόν τόν Θεόν μας, ἐν τῇ παρούσῃ γενεᾷ ἀσφαλῶς θά τό ἐπιτύχωμεν διότι, ὡς γνωστόν, οὐδέν ἀδυνατεῖ παρά τῷ Κυρίῳ. «Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα». (Λουκ. Α' 37).

Οἱ στόχοι εἶναι πάντα ὑψηλοί καί διὰ τούς μή πιστεύοντας, αὐτοί ἀσφαλῶς κεῖνται ἔξω τῆς πραγματικότητος. Τί ποῖον ρεαλιστικόν διὰ τόν χριστιανόν, μέ λίγα πού «προσφέρει» νά καταγράφεται ὡς «πολίτης τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας»!

Καί τοῦτο, διότι ὁ Χριστιανός πιστεύει ἀκράδαντως καί ἀδιστάκτως πῶς ἡ ζωὴ εἶναι μικρά καί πεπερασμένη, ἀλλά μέ αὐτά πού ἐνσταλάζει ἐν τῇ καρδίᾳ ὁ Ἐπουράνιος Ἀρχηγός, ἡ ζωὴ καθίσταται εὐτυχής. Ὅχι μόνον ἐν τῇ παρούσῃ βιωματικῇ καταστάσει, ἀλλά μέ στόχον τήν αἰώνιον κατάπαυσίν μας. Ἀλλά ὅμως, ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πρέπει νά ἔχωμεν πρό ὀφθαλμῶν ὅτι ὁ ἀγῶνας τόν ὁποῖον διεξάγομεν πρέπει νά ἔχη τήν «σωστήν δεοντολογίαν καί τάξιν» καί νά μὴν γίνεται τι, ἀτάκτως καί χωρὶς ἀθλητικὴν προετοιμασίαν, ἔχοντες πάντα ἐν νοῦ τό τοῦ Θ. Παύλου. «Ἐάν δέ καί ἀθλεῖ τις οὐ στεφανοῦται, ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ». (Τιμ. Β2.5).

Αὕτῃ ἡ προτροπὴ τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου πρέπει νά εἶναι πάντοτε ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας, διὰ νά τύχωμεν καί ἡμεῖς τῆς ἐγκρίσεως τῆς νομίμου ἀθλήσεως, παρά τοῦ Ἀθλοθέτου.

Νόμιμος ἄθλησις εἶναι ἡ συνεχὴς ἐγρήγορσις καί «φυλακὴ περὶ τὰς αἰσθήσεις μας». Μ' ἄλλα λόγια, ἐγρήγορσις σημαίνει ἀεικίνητα μάτια, πού ὅτι καί ἂν κάνωμεν πρέπει νά ἔχη τήν ἐγκρίσιν καί εὐλογίαν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐάν ὑπάρχη αὕτῃ ἡ εὐλογία, τότε ἀσφαλῶς θά ἀκούσωμεν καί ἡμεῖς οἱ πιστοί, τό τοῦ Κυρίου: «Ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός ἐπὶ πολλά σέ καταστήσω εἵσελθε εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου σου». (Ματθ. 25, 21).

Νά γιατί, σήμερον, ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας παρακαλεῖ τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν νά εὐλογήσῃ τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χριστότητός του, πού εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρος καί σημαντική.

Ἄς θελήσῃ ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἔλεος ὁ ἀθλοθέτης Χριστός, νά εὐλογῇ τόν χρονικόν κύκλον τοῦ πνευματικοῦ ἐνιαυτοῦ μας καί νά κατευθύνῃ κάθε ἐνέργειά μας, πού νά τείνῃ πρὸς τὴν σωτηρίαν μας.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομίμως ἐκπροσωπούμενου
ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.
Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ.
Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας
κ. Ἀθανασίου

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32
Τ.Κ. 106 82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 - 3647365
FAX: 3647365

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ἀρχιγραμματεὺς Ἱ. Συνόδου
Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Ἀρχιμ. Εὐθύμιος Μπαρδάκας
Ἱερομον. Γρηγόριος Ταυλάριος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ:
Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 1000
Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησίᾳ δολλάρια Ἀμερικῆς 50

Τιμὴ φύλλου δρχ. 100

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΜΟΝΤΑΖ- ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΣΤΙΛΒΗ Ε.Π.Ε. - Γερανίου 7Α
Ὁμόνοια τηλ.: 5241112

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Στήν σημερινή κοινωνία δέν υπάρχει τραγικώτερη διαπίστωση άδελφοί μου, από εκείνη πού αναγκάζεται κανείς νά κάνη βλέποντας τήν λαθεμένη πορεία στην ζωή. Στίς περιπτώσεις αυτές οι έμπειρίες είναι πικρές και οι δυνατότητες διαφυγής των περισσότερων περιορισμένες. Έτσι, ή όμολογία της άποτυχίας είναι ανατίρηση και γίνεται όδηγός προς τήν άπελπισία πού άδρανοποιεί τίς ψυχικές δυνάμεις και όροστικοποιεί τήν πτώση.

Τίς σκέψεις αυτές κάνουμε βλέποντας πόσο οί άνθρωποι και μάλιστα οί νέοι μας στη μεγάλη τους πλειονότητα έχουν ξεστράτισει από τόν ίσιο δρόμο και αρχίζουν σιγά-σιγά νά άποκτούν συνείδηση της ύπαρξιακής τους άγωνίας.

Καθώς πλησιάζουμε στό τέρμα του αιώνα, τόσο έντονώτερα προβάλλεται μπρός στά μάτια μας τό φάσμα ενός άποτυχημένου κόσμου μέσα στις λάμπεις του πολιτισμού και άντλαμβανόμαστε περισσότερο πόσο πολύ απέχουμε από τήν ιδανική καταξίωση μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία μας. Καί αυτό συμβαίνει γιατί ό τρόπος της ζωής μας μοιάζει μέ ναυάγιο όπου τά ωραιότερα συναισθήματα και οί άληθινές όμορφίες της ζωής μπήκαν στό περιθώριο, και μπήκε στην σκέψη του σύγχρονου ανθρώπου ή πεζότητα και ό ύλισμός.

Έτσι σήμερα οί περισσότεροι των ανθρώπων και ιδιαίτερα ή καρδιά των νέων μας πού έχουν πελαγοδρομήσει από ύποσχέσεις και φτηνές προπαγάνδες διαφόρων λαοπλάνων και δημαγωγών έχουν καταλάβει ότι άπομακρύνθηκαν από τό φώς της ζωής και πώς οί συνέπειες είναι τραγικές για τήν ίδια τήν ζωή.

Μπροστά σέ μία τέτοια πραγματικότητα ύψώνονται φωνές άπελπισίας. Η στέρηση του πνευματικού στοιχείου από τήν ζωή μας στάθηκε μέχρι τώρα καθοριστικό για τήν βαθειά κρίση

πού μας διαποτίζει. Τά σημεία των καιρών πείθουν πώς είναι αναπόφευκτη μία γενικώτερη κρίση, πού θά θέσει υπό άμφισβήτηση όλα τά αγαθά για τήν άπόκτηση των οποίων τόσο μόχθο διέθεσε ό άνθρωπος του καιρού μας. Καί τήν κρίση αυτή μπορούμε νά τήν ξεπεράσουμε μόνο αν άναγνωρίσουμε τήν ύπαρξή της, τίς αιτίες της και μεθοδεύσουμε σωστά τήν διόρθω-

σή μας. Δέν υπάρχει άμφιβολία, ότι παραμερίσαμε τήν παρουσία του Θεού από τόν δρόμο μας, και βαλθήκαμε νά οικοδομήσουμε μία νέα τάξη πραγμάτων στηριγμένη πάνω σέ σάπια θεμέλια. Τά χρήματα, ή δόξα, ό πλούτος και ότι άλλο γήινο και φθαρτό άντικατέστησαν, τά ύψηλότερα ψυχικά ιδανικά του ανθρώπου. Η πορεία πού ό κόσμος σήμερα ακολουθεί τόν όδηγεί στά κοινωνικά φαινόμενα του πολέμου της έκμετάλλευσης του κάθε είδους εύδαιμονισμού και της άλλωτρίωσης.

Πολλοί άνθρωποι νοιώθουν και καταλαβαίνουν πώς μέχρι τώρα δέν επιτυγχάνεται τίποτα στηριζόμενοι στην ανθρώπινη άδυναμία. Οί νέοι μας δέν έχουν πού νά στηρίξουν τήν έλπίδα τους βλέποντας τήν σημερινή κατάντια της κοινωνίας μας πού σαπίζει στην άπανθρωπιά, στην άνηθικότητα και στην άποσύνθεση. Είναι άνάγκη και πρέπει νά οικοδομήσουμε ένα κόσμο νέο κτισμένο πάνω στις αιώνιες και άκατάλυτες ήθικές άρχές κοντά στό Θεό. Τότε θά έχουμε τίς έγγυήσεις για μία σωστή πορεία πού θά μας εξασφαλίσει τήν πραγματική εύτυχία.

Γιατί ή εύτυχία πού τόσο πολύ όλοι μας τήν άναζητούμε και τήν επιδιώκουμε δέν είναι μέγεθος άνεξάρτητο από τόν τρόπο της ζωής μας. Κάποιος Γάλλος φιλόσοφος άναφέρθηκε στην τρομερή κρίση πού μαστίζει σήμερα τόν κόσμο και έτόνισε πώς δύο είναι τά βασικά αίτια. «Η ύπερκατανάλωση, ό ύλισμός και ή απομάκρυνση του ανθρώπου από τόν Θεό».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Λιμήν καί προστασία τῶν σοί
προσφευγόντων γενοῦ Παρθέने».

Οἱ ἐορτές τῆς Παναγίας μας προβάλλουν στήν ζωή μας, ὅπως τὰ λιμάνια στούς ταξιδιώτες. Κατ' ἐξοχήν ἡ μεγάλη ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου μᾶς συγκαλεῖ ὑπό τήν σκέπη της καί μᾶς γαληνεύει. Τό λιμάνι εἶναι ἀσφάλεια γιά τὰ πλοῖα. Δέν κινδυνεύουν ἀπό τούς ἰσχυροῦς ἀνέμους. Δέν φοβοῦνται τήν μανία τῶν κυμάτων. Μέσα στό λιμάνι εἶναι προστατευμένα ἀπό τούς κινδύνους τῆς θάλασσας. Διά τόν πιστόν Χριστιανόν τό λιμάνι καί ἡ προστασία ὑπάρχει καί μᾶς τό ἐξασφαλίζει ἡ Παναγία.

Θλίψεις καί ἀνάγκες τοῦ βίου, πειρασμοί καί πτώσεις εἰς τήν ἁμαρτία, κλονισμοί τῆς πίστεως καί τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, εἶναι τὰ συνηθέστερα καί ἀπειλητικώτερα κύματα πού δημιουργοῦν πολλές φορές ναυᾶγια καί συντρίμια πνευματικά καί ἠθικά.

Εἰς ὅλες αὐτές τίς περιστάσεις καί θλίψεις καί ἀνάγκες ἔχουμε προστασία, καταφύγιον καί λιμένα σωτηρίας τήν Παναγία. Ἐορτάζουμε σέ λίγες ἡμέρες τήν Κοίμησή της. Ἀπέρχετε εἰς τόν οὐρανόν, πλησίον τοῦ Υἱοῦ της.

Φεύγει ἀπό τὰ ἐπίγεια, πού ὑπῆρξαν πολλές ὁδυνηρά εἰς αὐτήν.

Θλίψεις καί προβλήματα ἐγνώρισε ἡ Παναγία εἰς τό ἔπακρον.

Ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς σταυρώσεώς Του ἀλλεπάλληλα τὰ προβλήματα καί οἱ θλίψεις γιά τήν μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τήν κοίμησή της ὁμως μετέστη εἰς τόν οὐρανό καί εὐρίσκεται πλησίον τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ ἵκετεύει τόν Υἱόν της νά ποιήσῃ σὺν τῷ πειρασμῷ καί τήν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ἡμᾶς ὑπενεγκεῖν (Α' Κορινθ. ι. 13). Διότι καί ἄλλα κύματα ἀπειλοῦν τόν ἀγωνιστήν

Χριστιανόν. Τά κύματα τῶν πειρασμῶν καί ὁ κίνδυνος τῆς πτώσεως εἰς τήν ἁμαρτία. Εἴμαστε ἄνθρωποι ἀδύναμοι καί ἔχουμε μέσα μας τόν πειρασμό τῆς ἁμαρτίας. Προστίθενται δέ καί οἱ ἐξωτερικοί πειρασμοί μέσα εἰς μία κοινωνία, ὅπως θά ἔλεγε ὁ Χριστός «ἄπιστον καί διεστραμμένη».

Ἐσωτερικοί δέ καί ἐξωτερικοί πειρασμοί μαζί φέρνουν τόν ἄνθρωπο εἰς τήν δύσκολη ἐκείνη θέση νά παλεύει μέ τὰ ἄγρια κύματα. Σέ αὐτή τήν θέση ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται «πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς» καί ἐπικαλεῖται τήν ἄνωθεν βοήθεια, ἱκετεύων αὐθορμήτως τήν Μητέρα μας Παναγία. Καί ἐκείνη μεταφέρει μέ τήν μητρική της παρρησία τίς δεήσεις μας πρὸς τόν Σωτήρα Χριστό, εὐρισκομένη πλησίον Του ἐν οὐρανῷ.

Εἶναι δε ἐξαιρέτως εὐεργητική ἡ στροφή μας πρὸς τήν Παναγία.

Σέ ὥρα πειρασμῶν καί ἠθικῶν ὀλισθημάτων καί κινδύνων ἐκτροπῆς ἐκ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, εἶναι πραγματικό λιμάνι ἀσφαλείας ἡ ἐπὶ κλήσις καί ἡ καταφυγή πρὸς Ἐκείνη πού μαζί μέ τήν πρεσβεΐα της καί τήν μητρική της προστασία, ἔχει νά μᾶς προσφέρει καί τήν ὑψιστην ἀγιότητά της ὡς πρότυπον καί ὡς ἠθικόν ἔρισμα.

Ἀγαπητοί,

Εἴθε ἡ Παναγία νά εἰσακούσῃ τήν παράκλησή μας Σύ μέ κυβέρνησον πρὸς τόν λιμένα σου καί φύλαξον ὑπό τήν σκέπη σου τόν λαόν καί Χώρα μας.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΙΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1996 - ΕΤΟΣ ΜΣΤ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 882 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. - Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Εφ' ὅσον τό ἀνά χειρας θρησκευτικόν περιοδικόν στοχεύει σέ σωστόν δρόμον Ὁρθοδόξου Ζωῆς καί Ὁμολογίας, εἶναι ἀδύνατον νά μήν σταθῇ σ' αὐτήν τήν ὁρόσημον μνημὴν ἵνα καταγράψῃ ὁρισμένα, ἔχοντα σχέσιν μέ τήν Ἰνδικτιῶνα.

Βέβαια, διά τόν μή γνωρίζοντα τί σημαίνει Ἰνδικτιῶν, λέγωμεν ὅτι πρόκειται διά λατινικήν λέξιν πού σημαίνει ὁρόσημον ὠρισμένου σημαντικοῦ γεγονότος (ἐπινέμησις τῶν φόρων παρά τοῖς Λατίνοις καί ἀρχαίῳ Βυζαντίῳ).

Ἀλλά ἡ Ἐκκλησία μας, ἅγια καί σοφά ποιούσα, ὥρισεν τήν ἡμέρα αὐτήν ὡς ἔναρξιν τοῦ θρησκευτικοῦ ἔτους καί μᾶς καλεῖ διά πνευματικούς ἀγῶνας, καί ὁρθήν πλεῦσιν πνευματικῆς διαβίωσης. Τά ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐξαγγελόμενα, εἶναι πλήρη καί τέλεια, διότι οἱ ἅγιοι ὑμνογράφοι ἔγραψαν καί ἀπεθησαύρισαν ὕμνους γιά μᾶς τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἱ ὅποιοι εἶναι σταθμοί καί ὁρόσημα καί πρέπει νά

τά προσέξωμεν!

Παρακαλοῦμεν τόν Κύριον Ἰησοῦν νά ἀγιάσῃ τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἀπειρφῇ Αὐτοῦ εὐσπλαχνία καί νά ὁροθετήσῃ σκοπούς καί στόχους πού ἀποβλέπουν διά τόν ἀγιασμόν τοῦ τε σώματος καί τῆς ψυχῆς μας. Αὐτός εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος ὁ ὁποῖος θά μᾶς βοηθήσῃ νά στοχεύωμεν ὁρθά πῶς «δεῖ ἡμᾶς βιώσαι» φροντίζοντες διά τά καλά ποιούντες ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἔχοντες πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν, ὅτι ἡ ζωὴ μας εἶναι λίαν πεπερασμένη καί ὀλιγόλεπτος καί ὅτι πρέπει νά προσβλέπωμεν στήν ἐπουράνιον, τῆς ὁποίας τά ἀγαθὰ εἶναι ἐκτός ἀντιλήψεως ὅπως λέγει ὁ Θ. Παῦλος «ἃ ὁ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσεν», διότι ὅπως εἶναι γνωστόν, «οὐκ ἔχομεν ὥδε ἐπίγειον πόλιν ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». (Εβρ. 13-14).

Μ' αὐτόν τόν μοναδικόν στόχον στήν ζωὴ μας, κατευθυνόμενοι ἀπό τό δυνατό χέρι τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀδύνατον νά μήν εὐστοχήσωμεν,

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Λιμήν καί προστασία τῶν σοί
προσφευγόντων γενοῦ Παρθένε».

Οἱ ἑορτές τῆς Παναγίας μας προβάλλουν στήν ζωή μας, ὅπως τά λιμάνια στούς ταξιδιώτες. Κατ' ἐξοχήν ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου μᾶς συγκαλεῖ ὑπό τήν σκέπη της καί μᾶς γαληνεύει. Τό λιμάνι εἶναι ἀσφάλεια γιά τά πλοῖα. Δέν κινδυνεύουν ἀπό τούς ἰσχυροῦς ἀνέμους. Δέν φοβοῦνται τήν μανία τῶν κυμάτων. Μέσα στό λιμάνι εἶναι προστατευμένα ἀπό τούς κινδύνους τῆς θάλασσας. Διά τόν πιστόν Χριστιανόν τό λιμάνι καί ἡ προστασία ὑπάρχει καί μᾶς τό ἐξασφαλίζει ἡ Παναγία.

Θλίψεις καί ἀνάγκες τοῦ βίου, πειρασμοί καί πτώσεις εἰς τήν ἁμαρτία, κλονισμοί τῆς πίστεως καί τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, εἶναι τά συνηθέστερα καί ἀπειλητικώτερα κύματα πού δημιουργοῦν πολλές φορές ναυᾶγια καί συντρίμια πνευματικά καί ἠθικά.

Εἰς ὅλες αὐτές τίς περιστάσεις καί θλίψεις καί ἀνάγκες ἔχουμε προστασία, καταφύγιον καί λιμένα σωτηρίας τήν Παναγία. Ἑορτάζουμε σέ λίγες ἡμέρες τήν Κοίμησὴ της. Ἀπέρχετε εἰς τόν οὐρανόν, πλησίον τοῦ Υἱοῦ της.

Φεύγει ἀπό τά ἐπίγεια, πού ὑπῆρξαν πολυτάλας ὁδυνηρά εἰς αὐτήν.

Θλίψεις καί προβλήματα ἐγνώρισε ἡ Παναγία εἰς τό ἔπακρον.

Ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς σταυρώσεώς Του ἀλλεπάλληλα τά προβλήματα καί οἱ θλίψεις γιά τήν μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τήν κοίμησὴ της ὁμως μετέστη εἰς τόν οὐρανόν καί εὐρίσκεται πλησίον τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ ἵκετεύει τόν Υἱόν της νά ποιήσῃ σὺν τῷ πειρασμῷ καί τήν ἐκβασίν τοῦ δύνασθαι ἡμᾶς ὑπενεγκεῖν (Α' Κορινθ. ι. 13). Διότι καί ἄλλα κύματα ἀπειλοῦν τόν ἀγωνιστήν

Χριστιανόν. Τά κύματα τῶν πειρασμῶν καί ὁ κίνδυνος τῆς πτώσεως εἰς τήν ἁμαρτία. Εἴμαστε ἄνθρωποι ἀδύναμοι καί ἔχουμε μέσα μας τόν πειρασμό τῆς ἁμαρτίας. Προστίθονται δέ καί οἱ ἐξωτερικοὶ πειρασμοί μέσα εἰς μία κοινωνία, ὅπως θά ἔλεγε ὁ Χριστός «ἄπιστον καί διεστραμμένη».

Ἑσωτερικοὶ δέ καί ἐξωτερικοὶ πειρασμοὶ μαζί φέρνουν τόν ἄνθρωπο εἰς τήν δύσκολη ἐκείνη θέση νά παλεῦει μέ τά ἄγρια κύματα. Σέ αὐτή τήν θέση ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται «πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς» καί

ἐπικαλεῖται τήν ἄνωθεν βοήθεια, ἵκετεύων αὐθορμήτως τήν Μητέρα μας Παναγία.

Καί ἐκείνη μεταφέρει

μέ τήν μητρική της παρρησία τίς δεήσεις μας πρὸς τόν Σωτήρα Χριστό, εὐρισκομένη πλησίον Του ἐν οὐρανῷ.

Εἶναι δε ἐξαιρετικῶς εὐεργητική ἡ στροφή μας πρὸς τήν Παναγία.

Σέ ὥρα πειρασμῶν καί ἠθικῶν ὀλισθημάτων καί κινδύνων ἐκτροπῆς ἐκ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, εἶναι πραγματικό λιμάνι ἀσφαλείας ἡ ἐπίκλησις καί ἡ καταφυγή πρὸς Ἐκείνη πού μαζί μέ τήν πρεσβεΐα της καί τήν μητρική της προστασία, ἔχει νά μᾶς προσφέρει καί τήν ὑψιστην ἀγιότητά της ὡς πρότυπον καί ὡς ἠθικόν ἔρισμα.

Ἀγαπητοί,

Εἴθε ἡ Παναγία νά εἰσακούσῃ τήν παράκλησὴ μας Σὺ μέ κυβέρνησον πρὸς τόν λιμένα σου καί φύλαξον ὑπὸ τήν σκέπη σου τόν λαόν καί Χώρα μας.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1917 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Από τήν ἄλλη πλευρά ἐν τῇ Ἑλλαδικῇ Ἱεραρχία δέν εἶναι ἀληθές ὅτι ὑπῆρχε ὁμοφωνία, ὡς διατίνεται ἀναληθῶς τήν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ «Φιλαληθής». Ἐκ τῶν 32 ἐν ὅλῳ Ἱεραρχῶν ἐμειονοσήφουν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Σύρου, Πατρῶν, Δημητριάδος, Χαλκίδος καί Θήρας, ἀναπτύσσοντας σοβαρωτάτους λόγους, ἐπίσης καί ὁ Ζακύνθου καί ὁ Χρυσόστομος πρώην Φλωρίνης, εἰς ἐκ τῶν μαρτυρικῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., πού τό ὄνομά του θά παραμείνῃ εἰς μνήμην του αἰώνιαν.

Εἰς τήν Σύνοδον αὐτήν, δέν εἶχεν λάβει μέρος ὁ μακαριστός Ἱεράρχης ἡμῶν Χρυσόστομος. Ἐν τῇ Συνόδῳ δέ ὑπῆρχε κατατεθειμένη καί ἡ σημαίνουσα γνώμη τοῦ τότε Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζολώτα, ὅστις ἔγραφε τά ἑξῆς: «...Ἡ Ρωσσία κακῶς ἔχουσα καί ἡ Ἐκκλησία αὐτῆς κακουχουμένη δέν δύναται ἐλευθέραν νά ἐκδηλώσῃ τήν ἑαυτῶν γνώμην. Ἀναμείνωμεν καιρούς εὐθετωτέρους καί δι' ἐκείνους καί δι' ἡμᾶς, καιρούς γαλήνης τῶν πολιτικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἡμῶν καί ἐκείνων». Ἀλλά προκειμένου περί μεταβολῆς πρὸς πρακτικούς μέν σκοπούς προτεινομένης ἀπέραντα δέ καί ἀπρόοπτα ἐπακολουθήματα ἐνδεχόμενα

μελλούσης νά ἔχῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ καί τῷ Ἔθνῳ, ἴσως δέν πρέπει ἡμεῖς νά ἀναλάβωμεν τήν πρωτοβουλίαν, νομίζω δέ, ὅτι ἡ μεταβολή δέν εἶναι μόνον πολιτειακῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους φύσεως.

Αἱ διαιρέσεις διατηροῦνται καί δέν ἐγκαταλεί-

πονται τοῦ κινδύνου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καί ἐθνικῶν συμφερόντων, ὑφισταμένου καί ἀπειλοῦντος. Μετ' οὐ πολὺ οἱ καιροὶ θά δείξωσιν ἂν οἱ κίνδυνοι τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους παρήλθον. Ἐν τῷ μεταξύ κατανοήσομεν καί ἀποφύγομεν τήν ἔκφρασιν γνώμης, ἵνα μή μετ' οὐ πολὺ θέλουσα ἡ Ἐκκλησία νά δηλώσῃ τήν ἑαυτῆς γνώμην εὐρεθῇ εἰς σύγκρουσιν πρὸς γνώμην προηγηθεῖσαν ἤδη καί ἐκφρασθεῖσαν. Οὐδέν τό ἐπεῖγον ὥστε νά σπεύσωμεν. Ἄς ἀναμείνωμεν ἔτι ὀλίγον χρόνον ἵνα μή ἐπειτα μετανοήσωμεν».

Πρέπει νά σημειωθῇ καί τονισθῇ, ὅτι εἶναι ἔτι μεγαλύτερα ἢ εὐθύνη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου καί ἀσυγγνώστος ἡ σπουδή αὐτοῦ, διότι ἡ ἐπανάστασις οὐδέ κἂν εἶχε σκεφθῇ νά παρασύρῃ καί προσαρμὸση πρὸς τό πολιτικόν ἡμερολόγιον καί

τό ἐκκλησιαστικόν. Ὡς τούναντίον. Τό Βασιλικόν Διάταγμα περί τοῦ νέου «Πολιτικοῦ Ἡμερολογίου» τό ὁποῖο ὑπεγράφη τήν 18ην Ἰανουαρίου 1923 καί ἐδημοσιεύθη τήν 25ην Ἰανουαρίου 1923. ἔλεγεν ἐν παρ. 3 τοῦ πρώτου

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου

αὐτοῦ ἄρθρου τὰ ἐξῆς:

«Διατηρεῖται ἐν ἰσχύει τό 'Ιουλιανόν 'Ημερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς».

Εἰς δὲ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προσθέτει:

«Ἡ Ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐορτάσιμοι καὶ ἐξαιρεταὶ ἡμέραι ρυθμίζονται κατὰ τὸ 'Ιουλιανόν 'Ημερολόγιον».

Ἀνακριβῶς ὅθεν ἰσχυρίζονται οἱ περὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὅτι ἐπῆρχετο σύγχυσις ἐκ τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἣτις δὲν συνέπιπτε καὶ δὲν ἐωρτάζετο ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς. Ἄλλο τὸ ζήτημα ἐάν βραδύτερον ἢ ἐπανάστασις καὶ διὰ τίνα λόγον δὲν ἐτήρησεν τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ ἐώρτασεν τὴν Ἐθνικὴν ἐορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου 1923, κατὰ τὸ νέον 'Ημερολόγιον. Τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον ἰδιαίτερας ἐξετάσεως. Τὸ γεγονός ἐστὶν ὅτι ἡ Ἐπανάστασις μὲ ὅλην τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ τὴν βίαν ἐσεβάσθη τὸ Ἐκκλησιαστικόν 'Ημερολόγιον καὶ δὲν εὗρεν αὐτὴ ὅτι θὰ ἐπῆρχετο σύγχυσις, δῆθεν ἐάν ἡ ἐκκλησία παρέμενεν, ὡς παρέμενεν ἕως τότε εἰς τὸ 'Ιουλιανόν 'Ημερολόγιον.

Ἀλλὰ τὸ ἐσεβάσθη ἡ Ἐπανάστασις, διότι ἡ τότε Ἱερὰ Σύνοδος (πρὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τότε Μητροπολίτου) ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῆς ἰδέας τῆς μεταβολῆς καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ἡμερολογίου καὶ ἀντὶ νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν μεταβολὴν δι' ἰδίας πρωτοβουλίας, ὡς ἔπραξεν ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος ἐπολέμησεν ταύτην.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου (25 Ἰανουαρίου 1923) ἀντιγράφῃ περικοπὴν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ληφθείσης κατὰ μίαν συνεδρίασιν αὐτῆς πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτοι τὴν 20ὴν Μαΐου 1919 εἰς ἣν παρέμεινε μέχρι τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1923. Ἡ περικοπὴ αὕτη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχοληθεῖσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἡμερολογίου κατόπιν μελέτης πάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ἐπιτροπῆς ὑποβληθεισῶν προτάσεων, ἀπεδέξατο ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ 'Ιουλιανοῦ ἡμερολογίου μὴ προσκρούουσα εἰς δογματικούς καὶ κανονικούς λόγους δύνα-

ται νὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ συνεννόησιν μετὰ πασῶν τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἰδίως δὲ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως, εἰς ὃ θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀνατεθῇ ἡ πρωτοβουλία πάσης σχετικῆς ἐνεργείας. Ἐάν ἡ Πολιτεία μὴ ἐλπίζουσα ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ ἡμερολογίου αἰσθανομένη δὲ αὐξανούσας τὰς δυσχερείας τὰς σχετικές, ἐφ' ὅσον καὶ τὰ ὅμοια κράτη ἐδέχθησαν τὸ Γρηγοριανόν, νομίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ σήμερον ὑφιστάμενον ἡμερολογιακόν καθεστὼς εἶναι ἐλευθέρῃ νὰ δεχθῇ τὸ Γρηγοριανόν ὡς Εὐρωπαϊκόν ἡμερολόγιον τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας μέχρι τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ ἡμερολογίου τὸ 'Ιουλιανόν».

Πῶς λοιπόν, ἡ τότε Ἱερὰ Σύνοδος δὲν εὗρισκεν καμμίαν σύγχυσιν ἐκ τῆς μεταβολῆς μὲν τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου τῆς παραμονῆς δὲ τοῦ 'Ιουλιανοῦ διὰ τὴν ἐκκλησίαν; Κατὰ πόσον δὲ καὶ ἡ τότε (1919) Ἱερὰ Σύνοδος ἔκρινε ὀρθῶς ὅτι δῆθεν δὲν προσκρούει εἰς δογματικούς καὶ κανονικούς λόγους ἡ μεταβολὴ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ 'Ιουλιανοῦ ἡμερολογίου καὶ εἰς ποίους ἄλλους σοβαροτάτους λόγους προσέκρουε θὰ τὸ ἐξετάσωμεν κατωτέρω. Ἐν ταῦτα, τονίζομεν τοῦτο. Ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως ἀνάγκη συνέτρεχεν ἵνα καὶ ἡ ἐκκλησία ἀκολουθήσῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου.

Ὅσα ἐπιχειρήματα καὶ ὅσους σοβαροὺς λόγους ὤφειλε καὶ τώρα νὰ προβάλλῃ ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐμμείνη εἰς τὸ 'Ιουλιανόν 'Ημερολόγιον, τὰ προβάλλει αὐτὴ ἡ ἐπανάστασις διὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1923, οἷον καταισχύνουσα τὴν Ἐκκλησίαν.

Διότι ἰδοὺ τί λέγει, ἡ εἰσηγητικὴ αὕτη ἔκθεσις κατωτέρω: «Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἂν καὶ ἀνεξάρτηται ἐσωτερικῶς, εἶναι ὁμῶς στενῶς συνδεδεμένας πρὸς ἀλλήλους καὶ ἠνωμένοι διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῆς ἐκκλησίας, ἀποτελοῦσα μίαν καὶ μόνην, τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ συνεπῶς οὐδεμία τοῦτου δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῇ σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων.

Ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὅπως μεταβάλλει τὸ ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον αὐτῆς εἶναι ἀπαραίτητον, ὀφείλει ἵνα μὴ

ἀποσχισθῇ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ οὐ μόνον τήν ἐνότητα καί ἁρμονίαν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θέλει καταστρέψει καί τήν δύναμιν αὐτῆς μειώσῃ, ἀλλά καί ἀπό ἐθνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀσύμφορον καί ἐπιζήμιον, ὀφείλει νά συνεννοηθῇ προηγουμένως, ὡς ἀποφαίνεται ἀνωτέρω καί ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν».

Καί προσθέτει εἰς τὰ ἀκλόνητα αὐτά ἐπιχειρήματα ὑπέρ τῆς ἐκκλησίας ἡ εἰσηγητική ἐκθεσις τὰ ἑξῆς:

«Διά πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους κρίνομεν πρέπον νά διατηρηθῇ προσωρινῶς ἐν ἰσχύει ὡς ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον τὸ Ἰουλιανόν, καθ' ὅσον δηλαδή, ἀφορᾷ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καί τὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, μέχρις οὗ συνεννοηθῶσι καί συναινέσωσι εἰς τήν μεταβολήν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Καθ' ὅσον ὁμως, ἀφορᾷ εἰς τήν μεταβολήν τοῦ ἡμερολογίου ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς σχέσεις καί πράξεις θεωροῦμεν ταύτην ἀναγκαίαν χωρὶς νά θίξῃ ποσῶς τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς, ὡς ἔπραξαν πρό τινος καί πάντα τὰ λοιπὰ Ὁρθόδοξα κράτη, καί ὡς συνέβη πρό πολλοῦ ἐν Τρανσυλβανία. Εἰς πάσας τὰς χώρας ταύτας, ἐνῶ τὸ κράτος ἔχει ὡς πολιτικόν τὸ Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον κατ' οὐδέν κωλύει τοῦτο τήν Ὁρθόδοξον ἐκκλησίαν νά ἀκολουθῇ διὰ τὰς ἐορτὰς τὸ Ἰουλιανόν».

Ἐδῶ, ἀγαπητοί μου ἀναγνώσται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἱστορικοῦ κειμένου, πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, πρέπει μέ μεγάλη προσοχή νά παρακολουθήσωμεν τὰ κατωτέρω.

Δέν ἐγνώριζε ἄραγε, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα; Δέν ἐγνώριζε τήν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ 1919; Δέν ὑπάρχει αὕτη ὡς καί ἡ ἀνωτέρω δημοσιευθεῖσα γνώμη τοῦ τότε Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζολῶτα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς; Δέν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τήν ἀνωτέρω εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν; Ποία σοβαρά ἐπιχειρήματα ἀντέταξεν ἵνα ἀναιρέσῃ τὰ ἀδιάσειστα ταῦτα ἐπιχειρήματα; Καί ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἱεραρχίας, ἣν συνεκάλεσε, τὰ ἔγγραφα ταῦτα; Διεφώτισεν αὐτήν, ὥστε νά ἀποφανθῇ εἰς ἀληθὴ ἐκκλησιαστικὴ γνώμη; Ἡ ἔλαβεν ἐκ συναρπαγῆς τήν ἀπόφασιν αὐτῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ πάθους καί μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν μιᾶς ματαιίας καί ἀντορθόδοξου φιλοδοξίας νά εἶναι αὐτός ὁ Ἱεράρχης ὅστις νά κατορθώσῃ τήν προσέγγισιν τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας πρὸς

τὴν Δυτικὴν; Ἀκουσον-ἄκουσον Ἕλληνας Ἱεράρχης, προϊστάμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αὐτό ἔπρεπε νά εἶναι τὸ ἰδανικόν του, αὐτό ἔπρεπε ἀγαπητοί ἀναγνώσται νά εἶναι ὁ σκοπὸς ἐνός Ἀρχιεπισκόπου; Δηλαδή ἡ ἀφομοίωσις τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τήν Δυτικὴν, διὰ παραχωρήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἢ τούναντίον ἢ ἔξαρσις τῆς διαφορᾶς τῶν περὶ τήν πίστην καί δόγματος κανόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Παπικῆς καί ἡ ζηλότυπος τήρησις τῶν ὀρθοδόξων θρησκευτικῶν παραδόσεων μέ τὰς ὁποίας ἐγεννήθη, ἔζησε καί ἐπεκράτησεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐθνικῶς δι' αὐτῶν δράσασα.

Ἀλλὰ δέν περιφρόνησε μόνον τὰ ἀνωτέρω ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Ἐπέταξεν ὡς ἄχρηστα, σοβαρώτατα γράμματα καί παρατηρήσεις τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καί ἰδίως τοῦ πολλοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου, ὡς θά ἴδωμεν κατωτέρω.

Πρὸ τούτου, ὁμως, πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 20ῆς Μαΐου ἐλήφθη κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ὑπὸ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Δημητριάδος Γερμανοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ Ναυπακτίας καί Εὐρυτανίας Ἀμβροσίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τότε καί μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου καί τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Αἰγινήτου καί Ζολῶτα. Ἐδημοσιεύθη δέ τότε, ἐν περιλήψει, ἡ ἀναπτυχθεῖσα γνώμη τοῦ τότε Καθηγητοῦ Ζολῶτα ἐναντίον τῆς μεταβολῆς.

Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Καθηγητοῦ Ζολῶτα ἐγένετο δεκτὴ μόνον ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Δημητριάδος Γερμανοῦ καί αὐτοῦ τοῦ κ. Ζολῶτα, τὰ δέ λοιπὰ μέλη τήν κατεψήφισαν. Ἐγένετο δέ μετὰ τοῦτο δεκτὴ ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν (πλὴν τοῦ Ζολῶτα) ἡ πρότασις τοῦ κ. Αἰγινήτου, ἥτις ὡς εἵπομεν ἤδη, εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου μὴ προσκρούουσα εἰς δογματικούς καί κανονικούς λόγους δύναται νά γίνῃ μετὰ συνεννόησιν ὑπὸ πασῶν τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἰδίως μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς ὃ καί θά ἦτο ἀνάγκη νά ἀνατεθῇ ἡ πρωτοβουλία πάσης σχετικῆς ἐνεργείας, ὑπὸ τὸν ὄρο οὐχί τῆς προσχωρήσεως, εἰς τὸ Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον, ἀλλὰ τῆς συντάξεως νέου ἡμερολογίου κ.λπ.».

τῆς παρασημοφορήσεως τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως μέ τό χρυσούν παράσημο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς ἔκρινε ἀναγκαίᾳ τήν παρασημοφόρηση τῆς Κυπριακῆς

τῆς θεομήτορος, χριστιανοί ἀπό τήν Νίκαια, τόν Κορυθαλλό, τήν Σαλαμίνα, τό Πέραμα καί ἄλλα μέρη τοῦ Πειραιῶς καί τῶν Ἀθηνῶν.

Χαρακτηριστικό τῶν ἀκολουθιῶν ἦταν ἡ

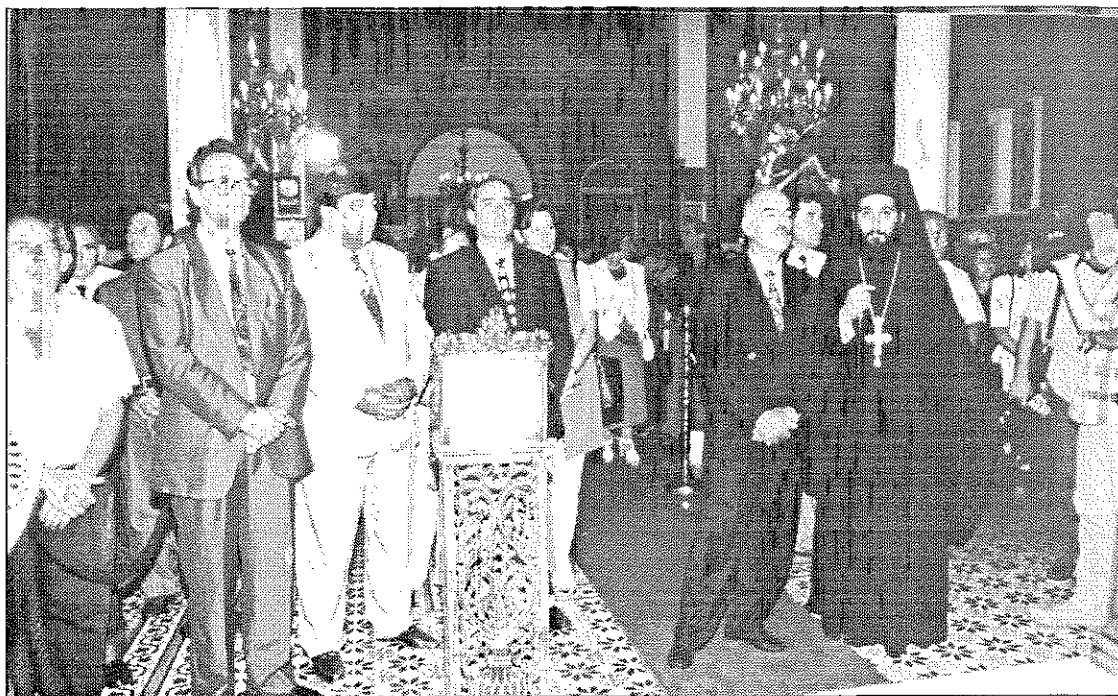

Οἱ Σεβ/τοι Πειραιῶς κ. Βικέντιος, Χίου κ. Στέφανος, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος ἐν μέσῳ τοῦ ἱερατείου τῆς Ἱ. Μ. Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κατά τήν πανήγυρη.

Κυβερνήσεως λόγω τῆς γνωστῆς ψυχρῆς δολοφονίας τῶν δύο Ἑλληνοκυπρίων ἀγωνιστῶν. Τό παράσημο παρέλαβε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως κ. Φιλάρετος Στυλιανίδης ἐνῶ στήν ὅλη τελετή καθώς καί στήν λιτανεία τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας συμμετεῖχαν οἱ ἀξιότιμοι Βουλευτές κ. Γ. Καρατζαφέρης κ. Π. Μελάς, κ. Β. Μιχαολιάκος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῆς Ν.Δ. κ. Μ. Ἐβερτ καθώς καί ὁ κ.Α. Ντεντιδάκης. Ἐπίσης παρέστησαν οἱ ὑποψήφιοι Βουλευτές κ. Δ. Βρεττάκος ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Πολιτικῆς Ἀνοιξης, ὁ κ. Ι. Τραγάκης, ὁ κ. Η. Βουγιουκλάκης καθώς καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς. Ἐκτός ἀπό τοὺς χριστιανούς τοῦ Πειραιῶς ἦρθαν προσκυνητές στόν Καθεδρικό Ναό

τάξη, ἡ εὐλάβεια καί ἡ κατάνυξις. Τήν γενική ἐπιστάσια τῆς πανηγύρεως εἶχεν ὁ ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ παν/τος ἀρχιμ. π. Γερόντιος Λουδάρος Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως νέος καί σεμνός κληρικός στήν φροντίδα τοῦ ὁποῖου ὀφείλεται ἡ ἀγιογράφηση καί ὁ γενικός ἐξωραϊσμός τοῦ Ναοῦ καθώς καί ἡ καθιέρωση παρακλητικοῦ κανόνος καί κηρύγματος κάθε Τετάρτη.

Ἡ λαμπρά πανήγυρις τελείωσε μέ τόν ἐπιτάφιο θρήνο τῆς Παναγίας μας πού ἐψάλη τό ἀπόγευμα τῆς κυριωνύμου ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ ἀνθοστολίστου ἐπιταφίου τῆς. Τό χρονικό τῆς πανηγύρεως ἐκαλύφθη ἀπό τά τηλεοπτικά κανάλια TELE CITY, TV ΠΕΙΡΑΙΑ καί ἄλλα μέσα ραδιοφωνικῆς ἐνημερώσεως.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανίδης ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιμ. Γερωντίου Λουδάρου, κ. Μιχαολιάκου, κ. Καρατζαφέρη καί κ. Βουγιουκλάκη.

Οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς μετὰ τοῦ ἱερατείου κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ διὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας.

Ι. ΜΟΝΗ ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος έγινε-
το μετά πολλής μεγαλοπρέπειας και έπιση-
μότητας, ή έορτή της παγκοσμίου ύψωσης
του Τιμίου Σταυρού την 14ην Σεπτεμβρίου,
είς τόν όμώνυμον καθεδρικόΝ Ναόν τών
Άχαρνών.

Πλήθος πιστών από κάθε σημείο της
περιοχής έγέμισαν τόν πανηγυρίζοντα Ναό
αλλά και τούς γύρω της Μονής χώρους.
Κατά τόν έσπερινόν έχοροστάτησεν ό Σεβ.
κ. Άθανάσιος, συμπαραστατούμενος, από
τούς Άρχιερείς Σεβ. Χίου κ. Στέφανον, Σεβ.
Εύρίπου κ. Ίουστίνον και Σεβ. Πειραιώς κ.
Βικέντιον. Τούς Άρχιερείς πλαισίωσαν οί
ιερείς π. Νικόλαος Βαρινιώτης, π.
Χρυσόστομος Βάρκας, π. Δωρόθεος Λίγκος
και της συνοδείας του, π. Ήλίας Μαυρίδης
και π. Ίουστίνος Χαραλαμπόπουλος. Επίσης
έντύπωση προκάλεσε ή καλλιφωνία μέ τήν
όποία έκόσμιζε τήν θεία λειτουργία, ή
χορωδία του Ίεροϋ Ναού.

Κατόπιν έγένετο ή έντυπωσιακή σέ όγκο
άρτοκλασία και μετά έπακολούθησε ή λιτά-
νευσις της ιερās εικόνας προηγούμενης
της φιλαρμονικής μπάντας του Δήμου
Άχαρνών έν μέσω λαβάρων και έξαπτερύ-
γων και ακολουθοϋντος του πιστού έκκλη-
σιάσματος.

Τήν έορτή τίμησαν μέ τήν παρουσία τους
ή τοπική Δημοτική άρχή ως και ή
Άστυνομική Διεύθυνση της περιοχής, ό
Βουλευτής κ. Παναγιώτης Φωτιάδης, ό
Δήμαρχος Άχαρνών κ. Άναστάσιος
Μουστακάτος, ό Βουλευτής κ. Ν. Βρεττός
κ.ά. Ό Σεβ. Άχαρνών κ. Άθανάσιος, εύχαρί-
στησε όλους όσους παρευρέθησαν, διά
θερμού λογιδρίου.

Κατά τήν κυριώνυμον ήμέρα της έορτής
έτελέσθη πανηγυρική θεία λειτουργία υπό
του Σεβ. Άχαρνών κ. Άθανασίου, συμπαρα-
στατουμένου υπό του κλήρου της Ί.
Μητροπόλεως Άχαρνών και Ν. Ίωνίας, όστις
στό τέλος της έξεφώνησε έμπνευσμένα
λόγια αγάπης πρός τό πλήρωμα πού είχε
προσέλθει στην Ί. Μονή.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Άχαρνών κ. Άθανάσιος, χοροστατών κατά τόν έσπερινόν. Διακρίνεται ό Βουλευτής κ. Π. Φωτιάδης.

Ο Πρόεδρος της Ί. Συνόδου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιος πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Χίου κ. Στέφανον, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον καὶ Πειραιῶς κ. Βικέντιον κατὰ τὴν πανήγυριν.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Με πάνδημη συμμετοχή τῶν εὐσεβῶν Σαλαμινίων, τιμήθηκε ἡ ἱερά μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγίου Φανουρίου στὸν ὁμώνυμο Ἱ. Ναὸ τῆς Σαλαμίνος.

Προσκεκλημένος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Φλεβριωτίσσης τῆς ὁποίας εἶναι μετόχιον ὁ Ἱ. Ναός, ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Βικέντιος, ὁ ὁποῖος καὶ προεξήρχε τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς καὶ μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία ὁ Σεβ. κ. Βικέντιος ἀπηύθυνε μέ τὴν γλυκύτητα τοῦ λόγου του, πατρικὲς παραινέσεις ἀλλὰ καὶ εὐχαριστίες πρὸς τὸν παν/το ἀρχιμ. π. Πολύκαρπο Μπεγνή ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Σαλαμίνος, τὴν Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Φλεβριωτίσσης Γερόντισσα Μελάνη καὶ τοὺς ὑπόλοιπους τοπικοὺς ἐκκλησιαστικοὺς παράγοντες, γιὰ τὴν ἠθικὴ συνδρομὴ τους στὸ δύσκολο ποιμαντορικὸ τοῦ ἔργο.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΓΛΥΦΑΔΟΣ

Με λαμπρότητα ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ νεοφανοῦς Ἀγίου Φανουρίου, στὸ Ἱερό ὁμώνυμο Ναὸ πού βρίσκεται στὴν Γλυφάδα. Τὴν Κυριακὴ 26 Αὐγούστου (παραμονή τῆς ἐορτῆς), ἐψάλη στὸν Ἱ. Ναὸ μέγας πανηγυρικός ἐσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, ἀναπληρῶν τὸν Τοποτηρητὴ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιον. Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου, παν/τος ἀρχιμ. π. Γερόντιος Λουδάρος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώρα ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνης πρὸς ἀγιασμόν τῆς περιοχῆς. Τὴν κυριώνυμον ἡμέρα (Δευτέρα 27 Αὐγούστου), ὁ Σεβ. κ. Ἰουστίνος προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ἀπηύθυνε λόγια ἀγάπης στὸ πλῆθος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ πού εἶχαν προσέλθει στὴν ἱερά πανήγυρη.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ Π. ΦΑΛΗΡΟΥ

Οπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πανηγύρισε μεγαλοπρεπώς την 24ην Σεπτεμβρίου έ. έ., ο Ί. Ναός Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Παλ. Φαλήρου.

Άρκετός κόσμος κατέκλυσε κατά τό έορταστικό διήμερο τόν ιστορικό Ναό απ' όπου γιά πολλά χρόνια ξεκινούσε ή μεγαλειώδης λιτανευτική πομπή τών Θεοφανείων, μέ προορισμό τήν παραλία του Φλοίσβου. Τίποτε δέν θυμίζει πλέον στό όμορφο Π. Φάληρο τίς άνεπανάληπτες εκείνες ήμέρες αϊγλης και μεγαλείου. Ό πανδαμάτωρ χρόνος τά σκέπασε όλα, παρέσυρε στό πέρασμά του τά πάντα και τά κατεπόντισε στό χείμαρο τής λήθης. Αυτό όμως πού δέν κατάφερε νά πνίξη είναι τήν εύλάβεια του κόσμου πρός τήν Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα και τό μικρό γραφικό Ναό της.

Γιά δέ τήν Ί. Μητρόπολη Πειραιώς άποτελεϊ σέμνωμα τό ιστορικό αυτό ιερό κατοικητήριο τής Θεοτόκου του όποιου ή πανήγυρις μέσα στην θερινή περίοδο είναι μιά δεύτερη προσφορά τιμής και εύχαριστηρίων πρός τήν Μητέρα του Θεού και τών ανθρώπων μετά τόν μεγαλοπρεπή έορτασμό του Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιώς.

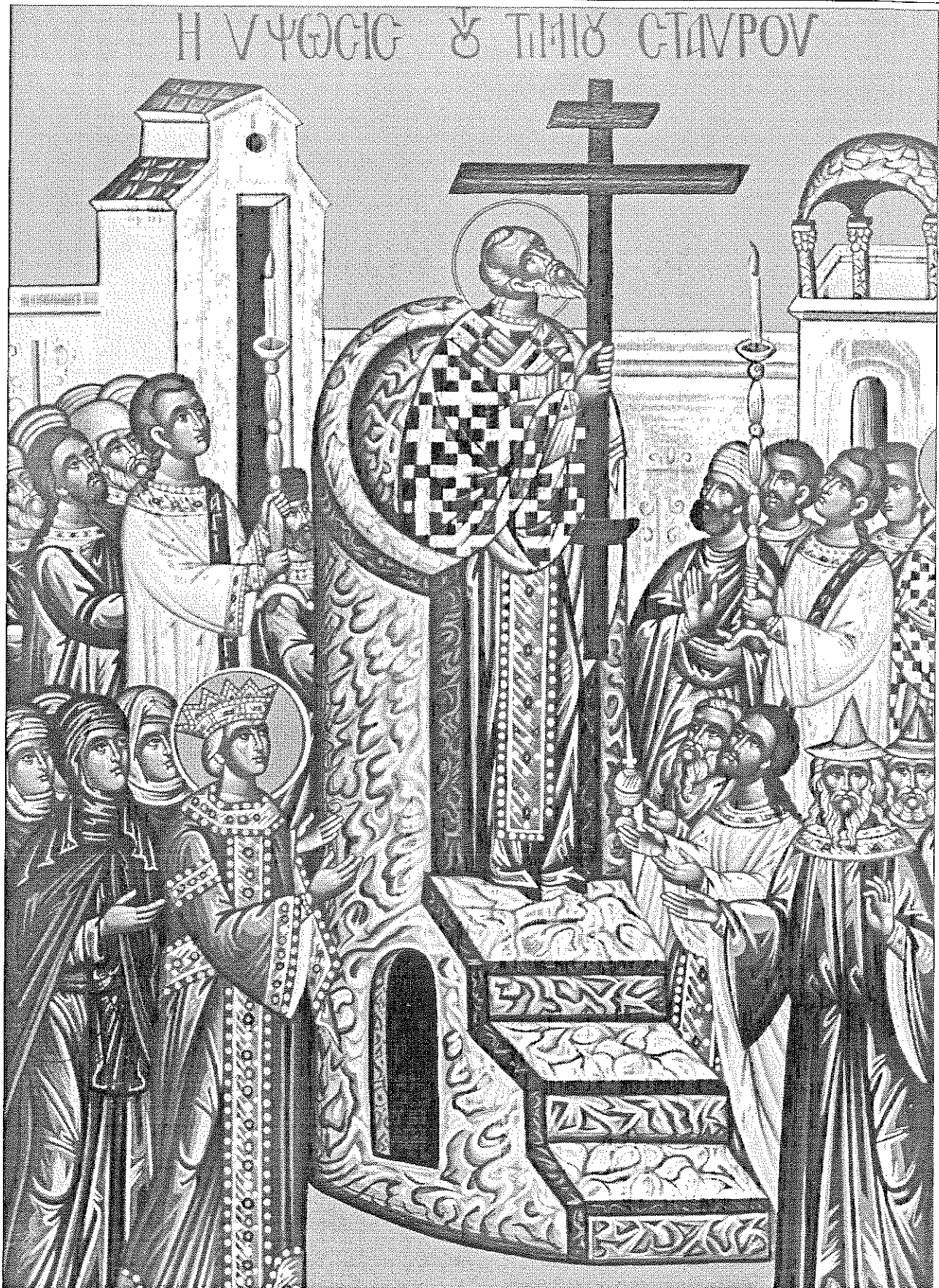
Τό απόγευμα τής 23ης Σεπ/βρίου έψάλη ό Μ. Έσπερινός και έν συνεχεία πραγματοποιήθηκε ή μεγαλοπρεπής λιτάνευσις τής παλαιφάτου και χαριτοβρύτου εικόνας τής Θεοτόκου στους κεντρικούς δρόμους τής πόλεως, στην όποία προϊΐσαντο, οι Σεβ. Μητροπολίτες Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Βικέντιος και Εύρίπου κ. Ίουστίνος. Τιμές απέδωσε ή δημοτική

μουσική μπάντα του Δ. Φαλήρου. Μετά τήν λιτανευτική πομπή ό ιερατικός προϊστάμενος πανοσιολογιώτατος Άρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας μέ έμπνευσμένο λογίδριο, εύχαρίστησε τούς Σεβ. Άρχιερείς τόν ιερό κληρο καθώς επίσης και τούς ύπολοίπους έκπροσώπους τής Τοπικής Αυτόδιοίκησης πού παρέστησαν στην έορτή ένω καυτηρίασε έν συνεχεία τήν άδιαφορία του Δημάρχου Π. Φαλήρου γιά τήν προσβλητική άντιμετώπιση επί τών δημοτικών αίτημάτων του Ναού.

Τό πρωϊ τής 24ης Σεπτεμβρίου προεξάρχοντας του Σεβ. Εύρίπου τελέσθηκε θεία λειτουργία ένω τόν πανηγυρικών έκφώνησε ό π. Χρυσόστομος Βάρκας ό όποιος τό απόγευμα τής αυτής ήμέρας μετά τόν παρακλητικό Κανόνα πρός τήν Ύπεραγία Θεοτόκον έκανε και τήν έναρξη τών χειμερινών έσπερινών κηρυγμάτων πού γίνονται κάθε χρόνο.

Είναι άξιέπαινοι τόσο ό π. Χρυσόστομος Βάρκας όσο και ή Έκκλησιαστική Έπιτροπή πού μόχθησαν γιά τήν διοργάνωσιν τής ιερās πανηγύρεως, αλλά και γιά τίς προσπάθειες πού κάνουν γιά νά ανακαινίσουν και νά αναβαθμίσουν τόν ιστορικό ναό τής Θεοτόκου.

«Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμε Δέσποτα καί τήν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καί δοξάζουμε».

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Μία ραδιοφωνική θρησκευτική έκπομπή, της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ.
Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος, πού μεταδίδεται κάθε
Σάββατο στίς 9.00 τό πρωῒ

PORT
PAYE
HELLAS

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

